

Број: 05-05-1-3686-2/10
Сарајево, 10. септембар 2010. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMLJENO:	13.09.2010		
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	PRISL	BRN
		4721	01/02
01,02-02-10-1043/10			

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 09. јула 2010. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-12681-2/10
Datum: 07.08.2010.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 08. 09. 2010.			
Upraviteljska jedinica	Klasifikacijska oznaka	Redni broj	Godina izdavanja
05	057	3686	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima, dostavlja se

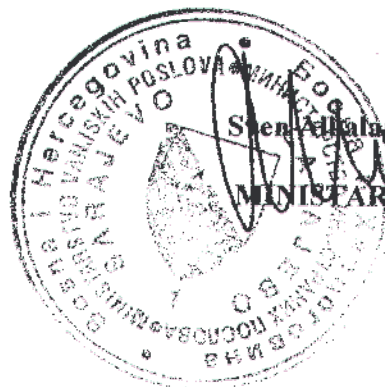
U prilogu dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima, potpisan u Sarajevu 09. jula 2010. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku, kao i Zaključak Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na svojoj 72. sjednici, održanoj 20. maja 2010. godine donijelo Odluku o prihvatanju predmetnog Sporazuma i ovlastilo g. Barišu Čolaka, ministra pravde Bosne i Hercegovine, da potpiše ovaj Sporazum.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 130. sjednici održanoj 19. augusta 2010. godine utvrdilo je Prijedlog Odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da provede dalji postupak ratifikacije Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima.

S poštovanjem,

**УГОВОР
ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ЦРНЕ ГОРЕ
О МЕЂУСОБНОМ ИЗВРШАВАЊУ СУДСКИХ ОДЛУКА У КРИВИЧНИМ
СТВАРИМА**

Босна и Херцеговина и Црна Гора (у даљем тексту: државе уговорнице),
у жељи да развијају односе узајамног повјерења и сарадње у области правног
саобраћаја у кривичним стварима,

узимајући у обзир да би извршење кривичних санкција у држави чији су
држављани осуђена лица допринијело ефикаснијој и потпунијој ресоцијализацији
извршилаца кривичних дјела и полазећи од принципа хуманости,
договориле су се да закључе сљедећи уговор:

ПРВА ГЛАВА

Опште одредбе

Члан 1.

(1) Државе уговорнице обавезују се да ће, на основу замолнице, у складу са
условима прописаним овим уговором, међусобно извршавати правоснажне судске
одлуке у кривичним стварима које донесе суд једне државе уговорнице против
држављана друге државе уговорнице или против лица која на њеној територији имају
пребивалиште, тако што ће:

1) вршити надзор над лицима којима је изречена условна кривична санкција у
току времена провјеравања;

2) извршавати казне затвора и друге мјере које подразумијевају лишење слободе.

(2) Држављанином државе уговорнице сматра се лице које по законима те
државе има њено држављанство.

Члан 2.

(1) Надзор или извршење, према одредбама овог уговора, преузеће се ако су
испуњени сљедећи услови:

1) ако је осуђено лице држављанин државе извршења или у њој има
пребивалиште;

2) ако је судска одлука правоснажна;

3) ако је дјело на коме се заснива правоснажна судска одлука кривично дјело
према праву обје државе уговорнице;

(2) Уколико се осуђено лице у вријеме подношења замолнице налази на
издржавању кривичне санкције, трансфер у другу државу у циљу извршења кривичне
санкције ће се дозволити ако су, поред услова предвиђених ставом (1) овог члана,
испуњени сљедећи услови:

1) ако је осуђено лице дало сагласност;

2) ако осуђено лице у вријеме подношења замолнице треба да издржи још
најмање шест мјесеци од изречене кривичне санкције;

3) ако су државе уговорнице постигле сагласност.

(3) Уколико осуђено лице из става (2) овог члана не може да да правоваљану
сагласност за пренос надзора или извршења, треба да се прибави сагласност његовог
законског заступника по праву оне државе у којој осуђено лице има пребивалиште.

Члан 3.

Надзор или извршење неће се преузети:

- 1) ако би надзор или извршење били у супротности са основним принципима правног поретка државе извршења;
- 2) ако је дјело на коме се заснива судска одлука, по мишљењу државе извршења, политичке или војне природе;
- 3) ако би надзор или извршење били у супротности са другим обавезама које је држава извршења преузела закључивањем међународних уговора;
- 4) ако се у држави извршења против осуђеног лица води кривични поступак због кривичног дјела за које се тражи надзор или извршење;
- 5) ако је извршење санкције застарјело, према праву једне од држава уговорница;
- 6) ако се против осуђеног лица, с обзиром на године живота у вријеме извршења дјела не би могао водити кривични поступак у држави извршења;
- 7) ако је осуђено лице у замољеној држави већ правоснажно осуђено за исто кривично дјело или ако је било ослобођено од оптужбе;
- 8) ако је судска одлука донијета у одсуству осуђеног лица;
- 9) ако осуђено лице ужива право азила у држави изрицања.

Члан 4.

(1) Замољена држава је дужна да без одлагања обавијести државу молиљу да ли прихвата или одбија захтјев за преузимање надзора или извршења.

(2) У случају потпуног или дјелимичног одбијања преузимања надзора или извршења, замољена држава дужна је да наведе разлоге одбијања.

Члан 5.

Свака држава уговорница може амнестирати или дати помиловање осуђеном лицу у складу са својим законодавством, о чему је дужна да одмах обавијести другу државу уговорницу.

Члан 6.

Мјесто, вријеме и начин предаје и преузимања осуђеног лица утврђује се договором надлежних органа држава уговорница.

ДРУГА ГЛАВА

Надзор

Члан 7.

(1) Државе уговорнице ће, на основу замољнице, и под условима утврђеним овим уговором, међусобно вршити надзор, у току времена провјеравања, над лицима којима је суд у једној држави уговорници правоснажно изрекао условну кривичну санкцију.

(2) Надзор ће се вршити у држави чије је осуђено лице држављанин, или у којој има пребивалиште.

Члан 8.

- (1) Надзор се врши искључиво према праву државе која га је преузела.
- (2) Мјере надзора одређене у држави која врши надзор, према врсти и трајању, не смију бити строже од мјера одређених у држави која је донијела пресуду.
- (3) Приликом одређивања мјера надзора у држави уговорници која је надзор преузела, настојаће се да се примијене мјере одређене у држави која је донијела пресуду.

Члан 9.

За опозивање условне кривичне санкције искључиво је надлежна држава у којој је пресуда донијета.

Члан 10.

- (1) Замољена држава дужна је да што прије обавијести државу молиљу да ли ће удовољити њеној молби за преузимање извршења надзора из члана 7. овог уговора.
- (2) Држава која врши надзор обавијестиће државу која је донијела пресуду о мјерама надзора и о свим околностима које би могле да доведу до опозивања условне кривичне санкције, као и о истеку времена провјеравања.

Члан 11.

- (1) Држава која је донијела пресуду дужна је да без одлагања обавијести државу која врши надзор о помиловању, амнестији или опозиву условне кривичне санкције.
- (2) Ако држава која је донијела пресуду опозове условну кривичну санкцију, она може да замоли државу која је вршила надзор на основу овог уговора да преузме извршење кривичне санкције.

Члан 12.

- (1) Ако је надзор преузет, даље мјере у вези извршења у држави која је донијела пресуду привремено се обустављају.
- (2) Право државе која је донијела пресуду на извршење коначно престаје ако у току времена провјеравања није наступила ниједна околност због које према њеном праву треба опозвати условну кривичну санкцију.

ТРЕЋА ГЛАВА

Извршење

Члан 13.

- (1) Ако је лице које је држављанин једне од држава уговорница или лице које на њеној територији има пребивалиште, у другој држави уговорници правоснажно осуђено за кривично дјело на казну затвора или му је изречена друга мјера која подразумијева лишење слободе, свака од држава уговорница може да замоли да се казна затвора или друга мјера која подразумијева лишење слободе изврши у оној држави чији је осуђено лице држављанин или у којој има пребивалиште.

(2) Овај уговор не искључује право осуђеног лица, његовог законског заступника, брачног друга, сродника у правој линији, брата или сестре, да поднесе молбу за пренос извршења суду који је донио одлуку или надлежном органу, како државе изрицања, тако и државе чији је осуђено лице држављанин или у којој има пребивалиште.

(3) Надлежни орган државе изрицања, даће осуђеном лицу што прије правну поуку о могућностима издржавања казне затвора или друге мјере која подразумијева лишење слободе у држави чији је држављанин или на чијој територији има пребивалиште.

Члан 14.

(1) Ако се извршење преузме, суд државе извршења изриче према свом праву казну затвора или другу мјеру која подразумијева лишење слободе коју треба извршити, узимајући у обзир казну затвора или другу мјеру која подразумијева лишење слободе изречену у држави изрицања.

(2) Извршењем у другој држави уговорници осуђено лице ни у ком случају не смије бити доведено у тежи положај у односу на положај који би имало у држави изрицања.

(3) Вријеме лишења слободе у држави изрицања урачунаће се у потпуности у казну затвора или другу мјеру која подразумијева лишење слободе која треба да се изврши у држави извршења.

Члан 15.

Извршење се спроводи искључиво према праву државе извршења.

Члан 16.

(1) У случају преузимања извршења, држава извршења везана је за утврђено чињенично стање на коме је заснована судска одлука државе изрицања.

(2) За одлучивање о захтјеву за понављање кривичног поступка искључиво је надлежна држава изрицања.

(3) Ако се судска одлука на којој се заснива молба за извршење накнадно укине или измијени у држави изрицања, та држава је дужна да о томе одмах обавијести државу извршења. На основу нове одлуке суд државе извршења ће одлучити о даљем издржавању казне затвора или друге мјере која подразумијева лишење слободе према одредбама овог уговора.

Члан 17.

(1) Ако је осуда изречена за више кривичних дјела, извршење може да се пренесе и само за дио казне који се односи на поједина од тих дјела. У том случају држава изрицања одредиће дио казне који се односи на та дјела. Држава извршења одредиће држави изрицања примјеран рок за доношење такве одлуке.

(2) Ако држава изрицања не донесе одлуку у року из става (1) овог члана, држава извршења ће према свом праву одредити дио казне који треба извршити.

Члан 18.

(1) Ако је извршење преузето, привремено престаје право на даље извршење у држави изрицања. Ако се осуђено лице налази у затвору у држави изрицања, затвор може да траје до његове предаје држави извршења.

(2) Право државе изрицања на извршење коначно престаје кад осуђено лице издржи казну или другу мјеру која подразумијева лишење слободе у држави извршења, или кад му је она коначно опроштена.

(3) Ако осуђено лице избјегне извршење у држави извршења, држава изрицања поново стиче право на извршење. Држава извршења дужна је да о таквим околностима одмах обавијести државу изрицања.

Члан 19.

(1) Осуђено лице не може због другог кривичног дјела учињеног прије преузимања извршења, а за које није одобрено преузимање, без сагласности државе изрицања бити кривично гоњено, осуђено, подвргнуто неком другом ограничењу личне слободе или изручено трећој држави.

(2) Сагласност из става (1) овог члана није потребна:

1) ако осуђено лице у року од 45 дана након коначног пуштања са издржавања казне затвора или друге мјере која подразумијева лишење слободе не напусти територију државе извршења. У тај рок не рачуна се вријеме за које осуђено лице, независно од своје воље, није могло да напусти територију државе извршења;

2) ако је осуђено лице напустило територију државе извршења, а затим се на ту територију поново добровољно вратило.

ЧЕТВРТА ГЛАВА

Одредбе о поступку

Члан 20.

(1) Писмена кореспонденција према овом уговору вршиће се за Босну и Херцеговину - преко Министарства правде Босне и Херцеговине, а за Црну Гору - преко Министарства правде Црне Горе.

(2) Дипломатски пут комуникације овим није искључен.

(3) У хитним случајевима замолнице и обавјештења према овом уговору могу се достављати преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Члан 21.

(1) Замолнице и документација које се приложе уз замолницу, према одредбама овог уговора, достављају се у писменом облику на службеном језику државе молиље.

(2) Легализација исправа из става (1) овог члана није потребна.

Члан 22.

(1) Ако држава изрицања поднесе замолницу, према овом уговору, уз замолницу треба да приложи:

- 1) примјерак или овјерен препис судске одлуке са потврдом правоснажности, а по потреби и извршности;
- 2) препис законских одредаба на којима се заснива судска одлука;
- 3) личне податке о осуђеном лицу, о његовом држављанству и пребивалишту;
- 4) потврду о времену проведеном на издржавању казне затвора или друге мјере која подразумијева лишење слободе које треба урачунати;
- 5) записник о изјави осуђеног лица из кога се види његова сагласност за пренос извршења ако се оно налази на издржавању кривичне санкције;
- 6) друге документе и податке који могу бити од значаја за одлучивање по замолници.

(2) Ако држава извршења поднесе замолницу, уз исту треба да приложи:

- 1) личне податке о осуђеном лицу, о његовом држављанству и мјесту пребивалишта;
- 2) препис законских одредаба које треба примијенити;
- 3) друге документе и податке који могу бити од значаја за одлучивање по замолници.

(3) У случају из става (2) овог члана, држава изрицања, заједно са обавјештењем о одобрењу захтјева, доставља и примјерак или овјерени препис судске одлуке са потврдом о правоснажности, а по потреби и извршности, препис примијењених законских одредаба, као и потврду из става (1) тачка 4) овог члана.

Члан 23.

(1) Ако замољена држава сматра да подаци и документација који су јој достављени нису довољни, затражиће допуну и одредити примјерен рок који може да се продужи на образложену молбу државе молиље.

(2) Ако се захтјеву за допуну документације у одређеном року не удовољи, одлука о замолници за пренос извршења донијеће се на основу постојећих података и документације.

Члан 24.

(1) Трошкове настале у вези са предајом осуђеног лица ради извршења кривичне санкције сноси држава извршења, изузев трошкова насталих на територији државе изрицања.

(2) Држава која захтијева да се превоз осуђеног лица ради предаје обави ваздушним путем, сноси трошкове који настану у вези са том предајом.

Члан 25.

Држава извршења обавијестиће државу изрицања о извршењу кривичне санкције, и то:

- 1) кад се санкција изврши;
- 2) кад осуђено лице избјегне извршење;
- 3) кад држава изрицања затражи посебан извјештај.

Члан 26.

(1) Држава уговорница ће, на молбу друге државе уговорнице, дозволити транзит преко своје територије осуђеног лица које трећа држава предаје држави уговорници која тражи транзит. Замољена држава није обавезна да дозволи транзит лица које се, према овом уговору, не би могло предати ради извршења.

(2) Услови и начин транзита из става (1) овог члана, као и питања трошкова уређују се договором између надлежних органа држава уговорница.

Члан 27.

Овај уговор ће се примјењивати и на судске одлуке донесене прије његовог ступања на снагу.

ПЕТА ГЛАВА

Значење израза

Члан 28.

У смислу овог уговора под “службени језик државе молиље”, подразумијева се:

- 1) за Босну и Херцеговину - српски, босански и хрватски језик;
- 2) за Црну Гору – црногорски језик.

Члан 29.

(1) У смислу овог уговора под “друге мјере које подразумијевају лишење слободе”, подразумијева се:

1) за Босну и Херцеговину - васпитне мјере прописане кривичним законодавством Босне и Херцеговине, које изричу судови и које имају за посљедицу лишење слободе;

2) за Црну Гору - васпитне мјере прописане кривичним законодавством Црне Горе, које изриче суд и које имају за посљедицу лишење слободе;

(2) У смислу овог уговора под “друге мјере које подразумијевају лишење слободе”, подразумијева се и мјере безбједности које се изричу уз главну казну.

Члан 30.

У смислу овог уговора под “кривична санкција”, подразумијева се:

- 1) за Босну и Херцеговину - казна затвора, мјера безбједности и васпитна мјера;
- 2) за Црну Гору - казна затвора, мјера безбједности и васпитна мјера.

Члан 31.

У смислу овог уговора под “условна кривична санкција”, подразумијева се:

1) за Босну и Херцеговину - условна осуда и условна осуда са заштитним надзором прописане кривичним законодавством Босне и Херцеговине;

2) за Црну Гору - условна осуда и условна осуда са заштитним надзором прописане кривичним законодавством Црне Горе.

ШЕСТА ГЛАВА

Завршне одредбе

Члан 32.

Спорна питања у вези са примјеном овог уговора државе уговорнице рјешаваће дипломатским путем.

Члан 33.

(1) Овај уговор подлијеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу даном пријема посљедње од нота, којима се државе уговорнице узајамно обавјештавају о спроведеном поступку ратификације у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор се закључује на неодређено вријеме. Свака држава уговорница може Уговор отказати писмено дипломатским путем, са отказним роком од шест мјесеци од дана пријема обавјештења о отказивању.

(4) Даном ступања на снагу овог уговора престаје да важи Уговор између Босне и Херцеговине и Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима закључен 24. фебруара 2005. године, у дијелу који се односи на Црну Гору.

(5) У случају отказивања Уговор ће се примјењивати на започета извршења кривичних санкција над лицима која су предата на основу одредаба овог уговора.

Сачињено у Сарајеву, дана 9. јула 2010. године, у по два истоветна примјерка, сваки на службеним језицима у Босни и Херцеговини – српском, босанском и хрватском језику, и на црногорском језику, с тим да су сви текстови подједнако вјеродостојни.

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Бариша Чолак

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Мираш Радовић
